

Raadpleging wijziging vermelding geslacht

De gedachte achter deze wetwijziging is nobel: rechtvaardigheid en gelijkheid voor een kleine groep mensen. De rechten van mensen die zich ongelukkig voelen in hun lijf en menen van het andere geslacht te zijn, moeten worden gerespecteerd. Zij mogen, net als elk ander mens, niet worden gediscrimineerd op het gebied van werk, huisvesting, gezondheidszorg e.d. Ook moeten zij zich veilig in het openbaar kunnen begeven zonder te worden lastiggevallen of gepest wegens hun uiterlijk, kleding enzovoorts. Ook transgenders mogen de universele grondrechten die elk mens heeft genieten.

De vraag is: beschermt deze wetwijziging de grondrechten van transgenders, of krijgen zij bepaalde rechten toebedeeld die anderen niet hebben? Privileges, als het ware? Zijn er andere groepen die op grond van een sterk innerlijk gevoel van identiteit de mogelijkheid krijgen deze identiteit formeel te laten vastleggen als deze duidelijk niet overeenstemt met de realiteit?

Het begrip van een 'genderidentiteit' heeft onder invloed van de lobby van de LHBTI-beweging internationaal ingang gevonden en is inmiddels in veel landen wettelijk verankerd. Wat hierbij heeft ontbroken, is een breed maatschappelijk debat over de gevolgen hiervan voor de rechten van bepaalde andere groepen die traditioneel onderdrukt worden of een zwakke positie hebben in de maatschappij.

Vrouwen en meisjes:

Als elke man of jongen met een simpele gang naar het gemeentehuis zich officieel tot vrouw kan laten verklaren, heeft de categorie 'vrouw' de facto geen betekenis meer. Ondanks de versterking van de positie van de vrouw in de afgelopen 100 jaar zijn vrouwen en meisjes nog steeds de groep die de minste macht heeft in de maatschappij. Noem maar eens één segment van de maatschappij waarin vrouwen het voor het zeggen hebben. Naast hardnekkige problemen met de vertegenwoordiging van vrouwen in de politiek, de academische wereld, de zorg, de kunst, de top van het bedrijfsleven, en ongelijke beloning, wordt één op de drie vrouwen en meisjes het slachtoffer van fysiek of seksueel geweld. In het overgrote deel (>90%) van de gevallen is de dader een man.

Een groep die zo kwetsbaar is heeft bescherming nodig, in de vorm van specifieke rechten. Zo hebben vrouwen en meisjes het recht zich buiten het oog van mannen om te kleden, naar het toilet te gaan, enz. Er zijn speciale maatregelen geïntroduceerd om een eerlijkere vertegenwoordiging van vrouwen in de verschillende echelons van de maatschappij te bereiken. Vrouwen mogen zich organiseren om collectief voor hun belangen op te komen. Vrouwen hebben recht op opvang in blijf-van-mijn-lijf-huizen waar geen mannen komen, zodat zij en hun kinderen in alle rust kunnen herstellen van het traumatiserende geweld van mannen. Daarnaast is de vrouwensport gecreëerd om vrouwen en meisjes een eerlijke kans te geven om te winnen, aangezien mannen dankzij testosteron vanaf het begin van de puberteit gemiddeld groter en sterker worden dan vrouwen.

Al deze maatregelen bedoeld om vrouwen en meisjes een eerlijke kans te geven in een maatschappij die is ingesteld op mannen, worden loze woorden als het woord 'vrouw' geen inhoud of definitie meer heeft.

Als elke man die dat wil zich vrouw kan noemen, krijgt elke man die dat wil toegang tot de essentiële ruimtes en rechten waar vrouwen voor hebben gevochten.

In andere landen die al 'zelf-identificatie' van het geslacht hebben ingevoerd, heeft dit tot excessen geleid, waarvoor in veel gevallen al door belanghebbenden was gewaarschuwd. Zo hadden gevangenisautoriteiten in het Verenigd Koninkrijk al voor de invoering van de wet van 2004 (Gender Recognition Act) gewaarschuwd dat mannelijke gevangenen misbruik zouden maken van de mogelijkheid zich als vrouw te identificeren om in een vrouwengevangenis te worden geplaatst.

Inderdaad hebben zich inmiddels verschillende gevallen voorgedaan waarbij vrouwelijke gedetineerden het slachtoffer zijn geworden van seksueel geweld van een mannelijke gedetineerde die beweerde vrouw te zijn. Mannen die zich vrouw verklaren worden nu apart gehouden van vrouwelijke gevangenen.

Ik zou een lange opsomming kunnen maken van de wijzen waarop mannen misbruik hebben gemaakt van de mogelijkheid zich als vrouw te identificeren, van mannen die op een belastingvoordeel of lagere verzekeringspremie uit zijn tot mannen die een voor vrouwen gereserveerde functie aan de universiteit willen bekleden, tot pedofielen die toegang willen tot jonge meisjes in vrouwenkleedkamers, -paskamers en -toiletten. Deze informatie is publiek beschikbaar. In veel gevallen hebben de autoriteiten maatregelen

die bedoeld waren om transgenders gelijk te behandelen teruggedraaid omdat bleek dat de rechten van vrouwen werden geschonden. De vraag is of de partijen die deze wetswijziging steunen, zich van deze voorvallen actief op de hoogte hebben gesteld, en zo niet, waarom niet.

Wetende dat dergelijke incidenten zich in het buitenland hebben voorgedaan, is het onverantwoord dat Nederland soortgelijke wetgeving invoert zonder eerst gedegen onderzoek te doen naar de gevolgen in andere landen en belanghebbenden en deskundigen in Nederland te raadplegen om de effecten van de wetswijziging voor specifieke groepen te beoordelen.

Er is een reden waarom bepaalde ruimtes voorbehouden zijn aan meisjes en vrouwen (met name ruimtes waar zij zich (deels) ontkleden). Vanouds zijn deze ruimtes het doelwit voor jongens en mannen geweest die meisjes of vrouwen (half)naakt willen zien of hen willen aanranden of verkrachten. Tegenwoordig is het ook gebruikelijk camera's te plaatsen in deze ruimtes en beelden op te nemen die vervolgens worden gedeeld of op internet worden geüpload. Deze camera's zijn vaak niet groter dan een schroefje.

Op het moment dat mannen rechtmatig toegang verkrijgen tot die ruimtes, wordt het voor vrouwen onmogelijk hen te weren. Zij lopen dan het risico te worden beschuldigd van 'transfobie', haat of discriminatie, of fysiek te worden aangevallen (ja, ook dit is al gebeurd). Het is onmogelijk te weten of een man officieel als vrouw geregistreerd is of niet. In de praktijk zullen vrouwen onder deze wet dus liever hun mond houden en wegblijven van bepaalde plaatsen waar ze zich niet meer veilig voelen, minder drinken zodat ze niet naar het toilet hoeven enz. Het gaat hier bv. om scholen, fitness- en sportcentra, winkels, theaters, bioscopen, universiteiten en werkplekken.

Lesbiënnes en homo's:

Vaak wordt de strijd voor transgenderrechten vergeleken met de strijd voor homorechten. Inmiddels heeft de "T" – hoewel transgender geen seksuele geaardheid is – zich succesvol aangesloten bij de "LHB"- (voorheen holebi)-beweging. Het argument voor acceptatie – we zijn zo geboren, we willen alleen maar onszelf zijn – is ook van deze beweging overgenomen.

In verschillende landen (bv. de VS, het Verenigd Koninkrijk, Nieuw-Zeeland) zijn echter inmiddels LHB- of lesbische bewegingen op gang gekomen die zich losmaken van de "T" en zich verzetten tegen wat de ideologie die gebaseerd is op het bestaan van een 'genderidentiteit'. Het is van groot belang in contact te treden met deze organisaties (voor zover ik weet bestaat er nog geen in Nederland) om hun standpunten te horen. In het kort verzetten deze organisaties zich tegen het begrip genderidentiteit omdat dit het begrip geslacht – en daarmee seksuele oriëntatie – betekenisloos maakt. Als geslacht (een vrouw of man zijn) niet meer biologisch bepaald is, is seksuele oriëntatie dat ook niet meer. Nu al worden met name lesbiënnes onder druk gehad seks te hebben met mannen die zichzelf lesbiëne noemen. Dit wordt wel de 'cotton ceiling' genoemd en is een nieuwe benaming voor een oude vorm van lesbofobie.

Kinderen:

Volgens de gegevens van Transvisie maken steeds meer kinderen in Nederland een 'vroege sociale transitie' door. Het gaat hierbij om kinderen die zich op jonge leeftijd anders gedragen, kleden en/of andere interesses hebben dan de meeste kinderen van hun geslacht. M.a.w. zij voldoen niet aan de stereotypes voor hun geslacht. Deze kinderen hebben altijd bestaan en in veel gevallen groeien zij op tot lesbiëne of homo. Nu wordt de door volwassenen gepromote idee van een "genderidentiteit" ook onder kinderen gepromoot. Hun wordt de gedachte bijgebracht dat zij tot het verkeerde geslacht behoren en "in het verkeerde lichaam geboren zijn".

In de praktijk zien we dat sociale besmetting leidt tot astronomische toenames van de aantallen kinderen die aangeven transgender te zijn (in het VK bv. een toename onder meisjes met 4000%). Genderklinieken over de hele wereld rapporteren enorme toenames van de aantallen kinderen die zich bij hen melden voor behandeling. Bij elke andere conditie zouden de alarmbellen allang zijn gaan rinkelen, zeker als het om kinderen ging, maar de conditie 'transgender' wordt over het algemeen ontvangen als moedig en mooi. Terwijl het traject waar deze kinderen in gestuurd worden, vaak zonder een uitgebreide psychologische evaluatie, er maar één is: puberteitsblokkers (medicijnen met zware bijwerkingen en onbekende gevolgen op de lange termijn), geslachtsveranderende hormonen (waar men het hele leven aan vast zal zitten) en in veel gevallen een geslachtsveranderende operatie. Bij elkaar leiden deze behandelingen in veel gevallen

tot onvruchtbaarheid. Psychische problemen, spijt, complicaties van operaties, bijwerkingen van medicijnen, verlies van libido, depressie en suïcidale neigingen doen zich voor. Uit onderzoek is gebleken dat een relatief hoog percentage kinderen dat de diagnose ‘transgender/genderdysforie’ krijgt een bijkomend psychisch of verstandelijk probleem heeft, zoals autisme of trauma door seksueel geweld. Deze zaken moeten worden onderzocht voordat het officieel veranderen van geslacht door de wetswijziging tot een peulenschil wordt gemaakt.

Om bovenstaande redenen verzoek ik u de wetswijziging uit te stellen totdat de gevolgen in andere landen met soortgelijke wetgeving uitvoerig in kaart zijn gebracht, en belanghebbenden, waaronder kritische organisaties, in Nederland zijn geconsulteerd.

P. Kranendonk